

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN
- DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN -

: ——— OPGERICHT IN 1896. ——— :

En wederom, Voorwaar zeg Ik tot u, datgene wat door eene wet bestuurd wordt, wordt eveneens door eene wet behouden, en door dezelve volmaakt en geheiligd.

God, de Vader, in 1832.

1 Mei 1914.

No. 9

19e Jaargang.

UITTREKSEL

uit eene

Predikatie, gehouden door Pres. Joseph F. Smith
ter gelegenheid der vier-en-tachtigste jaarlijksche conferentie
te Salt-Lake-City.

Ik ben zeer gelukkig de broeders en zusters te begroeten bij het begin van deze vier-en-tachtigste algemeene conferentie van de Kerk. Ik ben naar waarheid zeer dankbaar dat de Heer ons allen bewaard heeft om elkander hier te ontmoeten in deze samenkomst, om te herdenken de organisatie van de Kerk 84 jaar geleden. Ik ben zeker dat er voor ons is weggelegd de gewone uitstorting des Geestes die wij altijd bij deze gelegenheden hebben. Dat wij opnieuw besluiten mogen zooals wij vele malen in het verleden hebben gedaan om in de toekomst meer getrouw te zijn dan we voorheen waren, want hoe getrouw wij ook mogen zijn geweest, er is altijd een zekere menschelijke zwakheid ons wezen doordringende, zoodat wij steeds in staat kunnen zijn ons te verbeteren. Ook ik ben geene uitzondering op den algemeenen regel. Niemand van ons heeft nog dat punt bereikt, hoewel ik te zeggen durf dat wij geen onzer plichten in de Kerk hebben verwaarloosd, en al het mogelijke hebben gedaan voor den vooruitgang van het Koninkrijk van God.

Niemand van ons, veronderstel ik, kan allicht doen zóó goed als verwacht kan worden van hen die volmaakt zijn in het in acht nemen van de wet van God. Hoe goed en eerlijk wij ook mogen zijn, betwijfel ik het toch ten zeerste dat er een van u is die reeds in staat is om te leven in overeenstemming met al de voorschriften van den Zoon van God. Sommigen van deze vereischten zouden in mijn tegenwoordigen toestand voor mij onmogelijk zijn om na te leven. Om tot voorbeeld te dienen: zoo iemand

mij op mijn ééne wang zou slaan, dan denk ik dat ik de onder-
vinding moeilijk zou vinden hem ook de andere toe te keeren ;
zoo iemand onrechtvaardig mijn jas zou nemen, vrees ik dat ik
aarzelen zou hem ook mijnen mantel te laten. De standaard van
volmaking door onzen Meester daargesteld zijn wij nog niet in
staat te vermeesteren, maar toch echter geloof ik dat de Heiligen
der Laatste Dagen onder de beste menschen zijn op aarde. Ik
geloof niet dat er één volk is die in hun midden de booste
menschen zou dulden, en de gemeenste lasteraars in de wereld,
zooals het volk van de Heiligen der Laatste Dagen dat heden
ten dage doet. Tevens echter geloof ik dat dit kwaad minder en
minder wordt, en ik denk dat de tijd komen zal dat zij die hunne
booze tongen roeren, beschaamd zullen zijn om hunne woorden.

Ik geloof mijne broeders, dat het volk van God meer vereenigd
is op dit oogenblik dan ooit te voren. Wij zijn wijsheid, geloof
en een goed begrip bèter leerende dan te voren, en de algemeene
toestand van de Kerk was nimmer beter dan thans. Het Eerste
Presidentschap, den Raad der Twaalven, en het Presideerende
Bisschopric was, ten behoeve van het volk, nooit meer vereenigd
dan thans. De hulp-instellingen, in het bijzonder de Zusterve-
eeniging, welke meer goed heeft gedaan dan wel gezegd kan
worden, zijn eveneens vereenigd. Ik geloof dat de verschillende
afdeelingen daarvan evengoed vereenigd zijn als alle andere
organisaties. En zoo kan ik zeggen dat het koninkrijk groeiende
is, en dat de macht van God wordt aangewend en tot op nog
grootere hoogte aangewend zal worden als ooit, tehuis en in den
vreemde, zoodat de overwinning komen zal in rechtvaardigheid
tot het volk van God. Waarheid en rechtvaardigheid zullen de overhand
hebben, en zoo wij bouwende zijn aan deze beginselen dan is er
geene macht beneden het celestiale koninkrijk die den voor-
uitgang van het werk kan tegenstaan. Dit is mijne getuigenis
tot u. Nimmer in mijn leven gevoelde ik meer vreugde, meer
voldoening of verzekering van de Goddelijkheid van dit werk dan
ik voel van daag. Ik weet dat dit het werk is van God, en dat
Hij bezig is het te volbrengen. De eer der overwinning over dwaling,
zonde en onrechtvaardigheid, zal behooren aan God, en niet aan
u of mij of aan enig ander mensch. Sommige menschen zijn er
die de macht van God zouden willen beperken tot de macht van
menschen, en sommigen van hen hebben wij zelfs onder ons.
Zij zouden er u toe willen brengen om niet te gelooven in de
geinspireerde verslagen der Schriften, dat namelijk de wind en de
golven niet onderworpen zijn aan de macht van God; dat de
beweringen van den Zaligmaker met betrekking tot het uitwerpen
van duivelen, het doen verrijzen der dooden, of het volbrengen
van wonderbare werken, zooals het reinigen der melaatschen,
slechts fabelen zijn. Zij zouden u willen doen gelooven dat God
en Zijnen Zoon Jezus Christus niet in persoon aan Joseph Smith
verschenen zijn, dat ook dit slechts verbeelding was, maar wij

weten beter; het getuigenis van den Geest heeft ons verteld dat deze dingen de waarheid zijn. En ik zeg, hoed u voor hen die tot u komen met ketterijen, dat de dingen door de wet der natuur als van zelve komen en dat God machteloos is. Ik ben dankbaar dat menschen die dergelijke beweringen maken, slechts weinigen in de wereld zijn, en ik hoop dat hun aantal nog steeds zal verminderen."

President Smith las toen van statistieken, klaar gemaakt in het kantoor van den presideerenden bisschop, met betrekking tot de huidige verslagen in de georganiseerde ringen der Kerk, waaraan wij het volgende ontleenen. Per 1000 zielen werden er ruim 37 geboren, stierven er ruim 9, gemiddelden leeftijd der gestorvenen zijnde 38 jaar; waren er op de 1000, 8 weduwnaars en 24 weduwen, 51 huwelijken van personen boven de 21 jaar hadden plaats, enz. (Enkele andere cijfers werden nog gegeven, voor de lezers van ons tijdschrift van minder belang).

President Smith voer toen voort om de gelegenheid te baat te nemen om de leden van sommige quorums te vermanen van wien beweerd was geworden dat zij zeiden, wanneer geroepen om mede te helpen in het werk van onderwijzing van het evangelie, dat zij de plichten van het lagere priesterschap over het hoofd waren gegroeid. „Ik wensch te zeggen" zoo spreker „dat President Penrose 84 jaar oud is, en ik bijna 76, en wij zijn niet te oud om als leeraars uit te gaan, wanneer zoo geroepen, en ik hoop dat zulke broederen, diè denken dat ze te oud zijn, of deze plichten over het hoofd zijn gegroeid, ter harte willen nemen wat ik vandaag zeg, wyl wij anders genoodzaakt zouden zijn een onbehoorlijk voorbeeld ons volk voor oogen te stellen."

President Smith voer verder voort met sommige cijfers voor te lezen uit bovenaangehaald verslag, waaruit onder anderen bleek dat gedurende het afgelopen jaar meer doopsbedieningen van volwassen personen hadden plaats gehad dan verscheidene jaren van te voren: dit verblijdende feit is waarschijnlijk het gevolg van de meer stelselmatige zendingsdienst in de ringen onderhouden, waarin in het bijzonder het belangrijke werk der Zeventigers uitblonk. Georganiseerd en welingericht werk der Zeventigers is gedaan geworden waardoor de boodschap van het evangelie gedragen is geworden tot velen van onze vrienden niet-„Mormonen", die medegenooten waren van de gemeentebesten waarin ons volk woont. Het is even zeker onze plicht het evangelie te prediken onder de niet-leden der Kerk waaronder wij wonen, als het is de boodschap der waarheid te brengen tot de volkeren der aarde. De verantwoordelijk voor dit zendingswerk tehuis, rust op de locale autoriteiten — de presidenten der ringen en de bisschoppen, onder wier directie de Zeventigers wonen, en wier krachten eveneens kunnen worden aangewend in dit werk.

Het is verblijdend te weten dat de verslagen aantoonen dat

door de voordeelen van onze wetten der plaatselijke keuze, de drinkgelegenheden verminderd zijn in de gemeenten waar de heiligen der Laatste Dagen de overhand hebben.

In den Ogden-ring van Zion is 93% van al de families in de wijken daar wonende, bezocht geworden door de leeraars, iedere maand gedurende 1913. Billijk is het slechts, mede te deelen dat dit het beste verslag is in heel de Kerk.

Veel goeds is het gevolg geweest van de geregelde bezoeken van de bisschopric's aan de huizen der Heiligen. Dit heeft den bisschoppen een persoonlijk inzicht gegeven in de familie-organisatiën en het leven tehuis van het volk in hunne wijken; en aangenaam is het op te merken dat overal, uitgezonderd de grootste wijken, de respectieve bisschoppen elke familie minstens eenmaal per jaar hebben bezocht. In de grootere wijken hebben, zeer terecht, de bisschoppen ondervinding- en invloedrijke broederen hen te hulp geroepen om mede te helpen bij deze jaarlijksche bezoeken aan de huizen der leden; twee of drie tezamen, als vertegenwoordigers van den bisschop met zijne raadgevers. Ongeveer 60.000 families werden dusdanig bezocht, hetzij door de bisschoppen en hunne raadgevers in persoon, dan wel door hunne speciaal aangestelde vertegenwoordigers, gedurende de laatste maanden van 1913.

Zoals alreeds gezegd, de cijfergetrouwe statistieken met betrekking tot de daargestelde ringen, toonen over het algemeen eenen goeden toestand aan onder het volk. Vergeleken met de natie als een geheel, (het volk der Vereenigde Staten) toont onze gemeenschap een hooger geboorte- en een lager sterftecijfer, en een gemiddelden langeren levensduur. Ten strengste wordt er op gewezen dat nauwkeurige aandacht dient te worden geschonken aan de regelen der gezondheid, alsmede aan een waar en rein leven. In sommige van de pas geopende nederzettingen is het volk met betrekking tot hun drinkwater nog afhankelijk van bronnen en open stroomen, maar de ring- en wijkbeambten dienen alle oorbare pogingen in 't werk te stellen om hunne gemeenschappen te voorzien van een behoorlijk verzorgden watervoorraad. Strikte inachtneming van gezondheidsmaatregelen dient elk onzer gemeenschappen te karakteriseeren. Onder de grootste vijanden met betrekking tot de menschelijke gezondheid, behoort onrein drinkwater, en armoedige gezondheidstoestanden.

Het bureau van informatie, gelegen op het tempelblok, is voortgegaan met haar uitnemenden dienst om alle informatiën te verschaffen aan de vele toeristen die onder ons kwamen. De rapporten aldaar toonen aan dat gedurende het laatste jaar 200.000 bezoekers ontvangen zijn geworden.

Het zendingswerk van de Kerk in den vreemde, is met ononderbroken ijver voortgezet geworden. Het aantal zendelingen, werkende in de onderscheiden zendingsvelden gedurende het jaar, bereikte

een gemiddeld aantal van 2000; hiervan gingen gedurende 1913, 800 uit van huis naar de verschillende takken van dienst. Onder de zendelingen zijn over de 100 vrouwen, hoofdzakelijk werkende in steden en dorpen waar hunne diensten het voordeelgste kunnen worden aangewend.

Hare verplichtingen tot de waardige armen heeft de Kerk niet vergeten. De harten der bisschoppen zijn altijd open om in de nooden te voorzien van hen die anders niet verzorgd konden worden. Onze prachtige organisatie, de Zustershulpvereniging, deed in 1913 méér in het medehelpen de armen te verzorgen dan in eenig jaar van te voren. Een zeer de aandacht waardig zijnd feit, met betrekking tot verstrekte hulp onder de vele dingen in dit opzicht door de Kerk gedaan, is haren bijstand, verleend aan de verbannelingen uit Mexico.

Na zijne opmerkingen geeindigd te hebben, en door het voorlezen van een en ander verslagen den algemeenen welstand der kerkelijke aangelegenheden te hebben aangetoond, besloot Pres. Smith zijne zeer intressante rede als volgt:

„God zegene Zion. Ik weet dat God leeft. Dat wij allen getrouw mogen zijn en blijven tot het einde, is mijn ernstig gebed in Jezus naam. Amen”.

PLICHTSBESEF.

De schoone leerstellingen, gepredikt door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen, zijn vol van humanen geest. Vol van alle dingen die het menschelijk hart kunnen verbeteren, verheffen en nader tot zijnen Schepper brengen. Daar zijn geboden die het maatschappelijke, geboden die het geestelijke, en geboden die het onderlinge familieleven raken, en allen er op aangelegd om zoo mogelijk de menschen te doen beseffen dat zij geboren zijn tot iets grootsch. Hen te doen gevoelen dat het leven hier op aarde slechts een begin is der leerschool die te doorloopen valt alvorens de volmaaktheid is bereikt.

Het stelsel der wetten in ons bezit noemen wij het evangelie, of wel: het plan door God gemaakt om heel Zijn schepping gelukkig en zalig te maken. Natuurlijk nu is het dat in dat stelsel verordeningen en geboden zijn opgenomen die zij hebben te gehoorzamen welke hun weg langs dezen lijn gekozen hebben. Het nakomen nu van die onderscheidene dingen noemen wij plichten, en de wetenschap deze dingen te moeten doen, noemen wij p l i c h t s b e s e f.

De Kerk zorgt er van harentwege voor dat alle denkbare dingen worden gedaan om den leden het doen van hunne verplichtingen onder oogen te brengen. Zij houdt vergaderingen, geeft lectuur uit, organiseert zondagsscholen, onderscheidene andere hulpvertakkingen enz., en zet de deuren van hare vergaderlokalen wijd open voor elkeen die gewillig is te komen luisteren, en verleent

aandacht aan elkeen die vermeent in deze dingen eene stem ten goede te kunnen doen gelden. Van harentwege worden kosten noch moeite gespaard om zich van de verplichtingen die op haar, als eene organisatie, in het leven geroepen om het goede te bevorderen, rusten, te kwijten. Geen genootschap ter wereld is er die hare verplichtingen zoo ernstig opvat als deze van God geïnspireerde Kerk. Uit het midden van hare zonen roept zij jaarlijks duizenden om vrijwillig en met terzijde zetting van alle persoonlijke zelfzucht, op zending te gaan en mede te helpen de beginselen van recht en rechtvaardigheid over de aarde te helpen verbreiden. Tempelen en kerkgebouwen heeft zij opgericht om almede dit doel te helpen bevorderen. Eene plaats is er in de gelederen van hare organisatie voor elke poging ten goede; alleen geene plaats voor de zelfzucht, zoo geheel strijdig met het karakter van deze Kerk en hare beginselen.

Verder kan echter de organisatie niet gaan. Evenmin als de Heere zelve verder kan gaan dan het geven van goede, reine, en verheffende voorschriften. Het in toepassing brengen daarvan moet worden overgelaten aan hen wier vereende pogingen en persoonlijkheden de organisatie vormen. Met andere woorden: het plichtsbefes der leden kan het enkel zijn wat per slot van rekening hen ten goede zal kunnen komen. Al werden er door de Kerk, zoo zulks mogelijk was, ook wetten en voorschriften uitgevaardigd, nog duizend malen reiner en beter dan die reeds worden gegeven, en de leden zouden dezelve niet gehoorzamen en opvolgen, dan nog zou zulks geen baat ten goede hebben. Wat geeft het, al wordt van de spreekgestoelten elken Zondag opnieuw den Heiligen onderwezen hunne tienden te betalen, en zij gaan naar huis, met het idee, dat deze of die zendeling zoo prachtig eene toespraak heeft gehouden, en zoo waar heeft gesproken, en er wordt niet aan voldaan? Wat geeft het al wordt telkens weer opnieuw den leden aangezegd, vriendelijke gevoelens te kweken jegens hunne broederen en zusters in de wereld, en daarover wordt onderling wel gesproken, maar nagelaten wordt in het dagelijksch leven in toepassing te brengen hetgeen na afloop van een zoodanige toespraak wordt verlangd? Door de zendelingen verlangd? Door de autoriteiten verlangd? Neen, door den Heer verlangd, die de inspiratie is van elk goed en waar woord ooit in de wereld geuit. Wat baat wordt er bij gevonden dat de leden van Christus' Kerk gedoopt zijn geworden op de ware wijze zooals door den Vader is bevolen en door den Zoon, als ons ten voorbeeld, is gehoorzaamd, zoo niet nadien een leven wordt geleid, dien doop waardig en in overeenstemming met de voorschriften, sedert dien bindende?

Het plichtsbefes alleen kan helpen na te komen wat van ons verlangd wordt. Toen het evangelie door ons werd aangenomen waren wij o zoo verblijd dat we thans in bezit waren geraakt van het volle licht. Het volle licht! In duisternis, of wilt ge liever, in

schemerdonker hadden wij voordien gewandeld. Velen van ons waren zich hiervan reeds toen bewust. Anderen niet, maar allen werden wij gewaar het heldere licht van Gods reine bronnen wat zich daar voor onze oogen opende toen wij in aanraking kwamen met het evangelie, toen de schellen ons van de oogen vielen, en we zagen dat er zoo'n hemelsbreed verschil ten gunste bestond in datgene wat ons nu werd verkondigd en wat ons voorheen was geleerd geworden. Maar o, op 't zelfde oogenblik aanvaardden wij ook de meerdere verplichtingen ons opgelegd. We deden dat met groote graagte, want we begrepen dat waar de Heer ons Zijne heerlijke waarheden had geopenbaard, Hij ons rijp had geacht die dingen te kunnen dragen en te kunnen gehoorzamen. En waar zijn wij nu? Hoe lang is het geleden dat wij het evangelie aannamen? Een, twee, drie, of meerdere jaren allicht. En hebben wij in dien tusschentijd nu waarlijk eene schrede voorwaarts gedaan? Hebben wij inderdaad nu aan de verbetering van ons karakter gewerkt, of staan we nog daar waar we begonnen zijn in anderen zin natuurlijk als in een ander artikel in dit nummer ons wordt uiteengezet? Wee dan ons. Wij hebben den tijd, ons gegeven, ongebruikt laten voorbijgaan. Wij hebben alsdan het vertrouwen geschonden wat de Heer in ons stelde, door het bloote feit alleen, om onze harten ontvankelijk te stellen voor het licht van het evangelie wat wij sedert dien niet wenschten te waardeeren en niet tot een licht schijnende op ons pad te laten blijven.

Onze plichten hebben wij te beseffen. Niet enkel en alleen onze plichten met betrekking tot vergaderingen en wat dies meer zij, maar boven en vooral onze verplichtingen in ons dagelijksch leven. Geen schooner rede is ooit den mond eens stervelings ontvloeid dan de rede uitgesproken door den Heer toen ook Hij nog zich vertoonde in het kleed eens sterfelijken mensch. Hij zeide: „Gij zijt het licht der wereld; eene stad boven op een berg liggende kan niet verborgen blijven; noch steekt men eene kaars aan en zet die onder een korenmaat, maar op eenen kandelaar, en zij beschijnt allen die in het huis zijn. Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen opdat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader die in de hemelen is, verheerlijken”. Wordt door ons wel altijd voldoende beseft dat wij het licht der wereld zijn, dat onze kaars eveneens op eenen kandelaar moet staan opdat elkeen in het huis er door beschenen wordt? Wij spreken zoo dikwijls over het volbrengen van onze uiterlijke plichten, maar zou den Heiligen niet eens gezegd moeten worden dat er om gedacht dient, dat hen de vermaning niet in de ooren klinkt, „Deze dingen zoudt gij doen en de anderen niet nalaten”. Hebben wij in ons enen geest van gewilligheid ten allen tijde om hen die iets tegen ons misdreven hebben, te vergeven? Zijn wij altijd bereid om ons innerlijke zijn te veranderen naar de geestelijke strekking van de Goddelijke wetten en voorschriften in het evangelie omlind? Wij zijn ons toch bewust ervan dat het

evangelie dat van den beginne af aan van ons gevraagd heeft? Wij weten toch dat het met den doop alleen niet goed te maken viel. De doop diende wel tot vergiffenis der zonden in het verleden bedreven, en strekt zich eveneens wel uit over de afdwalingen nog der toekomst, maar zal van geene waarde hoegenaamd worden bevonden, noch voor de overtredingen van het verleden, noch voor die van het tegenwoordige of het toekomstige, zoo deze afdwalingen boezemzonden in ons worden, en wij vergeten acht te slaan op de voorschriften ten doel hebbende ons innerlijk te beschaven en te verbeteren.

Plichtsbeseft! Plichtsbeseft niet alleen met betrekking tot tiende, het woord van wijsheid, en wat dies meer zij, maar plichtsbeseft ook vooral omtrent ons innerlijke gemoedsleven, wat de grondtoon is van al onze daden. Gods wetten zijn er op gebaseerd ons hart te verbeteren, en daaruit kwamen voort voorheen, booze bedenkingen, enz. enz., en daaruit dienen in de toekomst voort te komen, goede en edele bedenkingen in overeenstemming met den geest van Christus, welke de geest is van God.

NOG IETS OMTRENT DE „UTAH-NEDERLANDER.”

Van bevoegde zijde worden wij gemachtigd nog de navolgende mededeelingen te doen met betrekking tot de „Utah-Nederlander” waover wij reeds een vorig maal spraken.

Een aantal exemplaren zullen elke week gezonden worden voor de zendingen werkzaam hier in het veld. Zoo er onder de Heiligen in Holland mochten zijn die deze courant wenschen, en in staat zijn er voor te kunnen betalen, kunnen zij er op intekenen, de prijs waarvan is f 2.50 per jaar. De uitgevers en redacteur zouden het blad gaarne in Holland op zoo ruim mogelijke schaal verspreid wenschen te zien, en zijn graag gewillig het te zenden aan verschillende leesinrichtingen, openbare bibliotheken, enz., geheel gratis. Een Hollandsche courant uit Amerika zal allicht gretig worden gelezen, en mede kunnen helpen om vrienden te maken voor ons volk.

ONTSLAGEN.

Eervol van zijne zending alhier is ontslagen: Ouderling Ambrose Hanchett, laatstelijk president van de Haarlemsche Verzakking. Ouderling Hanchett kwam aan op 25 Oct. 1911, en werd geplaatst in de Rotterdamsche Conferentie, alwaar hij achtereenvolgens werkte in Rotterdam zelve, en in Leiden. Op 10 Juni 1912 werd hij overgeplaatst naar de Arnheemsche Conferentie, alwaar hij achtereenvolgens arbeidde in Apeldoorn, Zwolle en Nijmegen. In de laatste twee plaatsen was hem de leiding opgedragen. Op 1 November 1913 werd hij overgeplaatst naar Haarlem in de Amsterdamsche Conferentie alwaar hij verbleef tot zijn ontslag op 27 April j.l.

DESTER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
LE GRAND RICHARDS.

Assistent :
B. TIEMERSMA

WAT ZULLEN WIJ DRINKEN ?

President Hyrum M. Smith van de Europeesche zending beantwoordt deze vraag in de volgende bewoordingen:

„Ik wensch aan te raden dat elk mogelijk ding gedaan zoude worden om den Heiligen te leeren het Woord van Wijsheid in acht te nemen, beiden, in geest en in letter. Thee en koffie zoowel als alle bedwelmende dranken dienen niet te worden gebruikt, en voor zoover mogelijk behooren plaatsvervangende middelen daarvoor, te worden geweerd. Water en melk zijn de beste dranken die beide, warm en koud, kunnen worden gebruikt. Voorzeker behoort het niet méér moeilijk te wezen om thee, koffie, sterke dranken, tabak enz., op te geven, en het gebruik ervan te overwinnen, dan de valsche ideën en leerstellingen te verzaken welke eveneens allicht dierbaar zijn geworden, en een gedeelte van het geloof van velen, om daarvoor in de plaats te ontvangen de voortreffelijke leeringen en beginselen van geopenbaarde waarheid. Alle Heiligen behooren het Evangelie te hebben ontvangen in vol geloof, en met groote vreugde, en eveneens behooren zij een sterke en biddende poging in het werk te stellen om te leven overeenkomstig „elk woord dat uit den mond van God is uitgegaan.” De Heer dient bij Zijn woord te worden gehouden, wat nimmer behoort te worden betwist, en Zijne geboden moeten getrouw worden onderhouden, opdat wij en onze handelingen door Hem mogen worden goedgekeurd.

„Het Woord van Wijsheid is zeer duidelijk, en allen die het onderhouden, hebben aanspraak op de beloften die het bevat, welke beloften onder de grootsten zijn die de Heer aan den mensch heeft gemaakt; en de Heiligen behooren door volmaakte gehoorzaamheid, en zonder tegenstribbeling, te zoeken zoodanige groote zegeningen te verkrijgen.

„Vertrouwende dat gij in staat zult zijn den Heiligen de wijsheid te leeren die er in steekt om de geopenbaarde dingen van God zonder dubbelzinnige opvattingen te gehoorzamen, verblijf ik de uwe, met liefde tot heel het volk.”

* * *

De caffeine-vrije koffie is door een goed aantal der Heiligen beschouwd geworden als een gepaste vervanging voor de gewone koffie. Het is waar dat door de wijze van toebereiding het deel caffeine overwegenswaardig is verminderd, maar toch is het niet geheel en al weggedaan, en blijft het steeds koffie. Het procent caffeine in de gewone koffie, overeenkomstig scheikundige analyse,

is 1.64⁰/₀, terwijl het procent in de caffeïne-vrye, 0.16⁰/₀ is. De Heiligen die er prijs op stellen het Woord van Wijsheid strikt te onderhouden, zouden er niet aan denken één kop koffie te nemen tegen elke tien koppen gebruikt door iemand die het verlangen van den Heer in deze zaak niet kent, nog zou de goede broeder, het priesterschap houdende en verlangende een voorbeeld te zijn, zich gerechtvaardigd gevoelen om één sigaar te nemen tegen elke tien gebruikt door zijn buurman, gelijkelijk onwetend van de openbaringen van den Heer, en toch zou dit niet méér schadelijk zijn aan het stelsel, noch een grootere veronachtzaming van het Woord des Heeren, dan het gebruikt van caffeïne-vrije koffie. Wij vermanen den Heiligen zich te onthouden van het gebruik van deze koffie, en dat zij niet den Zendingen in de tegenstrijdige positie brengen om te moeten weigeren wanneer hen iets wordt aangeboden, sedert hen onderwezen is daarvan niet te nemen.

Er zijn vele andere dingen schadelijk aan het stelsel, beiden in eten en in drinken, en zoodra wij kennis erlangen om in staat te zijn vast te kunnen stellen wat goed is en wat slecht, dan zouden wij probeeren alle deze dingen die goed zijn, in ons dagelijksch leven in toepassing te brengen.

Wij gebruiken een groot deel chocolade of cacao in Holland, en vele malen zijn de Heiligen slechts in staat een zéér minderwaardige kwaliteit te kunnen koopen, omreden hunne beperkte middelen, en dit wordt dan dikwijls opgediend zóó dik, dat het heel schadelijk is met betrekking tot het Woord van Wijsheid.

Wij zouden wijsheid trachten te zoeken in al deze zaken. De Heer heeft besloten dat gepelde gerst goed is voor zachte en milde dranken, en wij kunnen die gerst verkrijgen en doen zelf de bereiding, of ook, wij kunnen het toebereid koopen, maar laat ons niet vergeten den raad alreeds gegeven, dat water en melk het beste is.

LE GRAND RICHARDS, President.

WAAR WIJ BEGONNEN STAAN WIJ NOG.

Vrije omwerking naar eene predikatie gehouden in den tabernakel te Salt-Lake-City, bij gelegenheid eener vorige conferentie.

Wat beginselen en leerstukken betreft staan de Heiligen der Laatste Dagen nog op hetzelfde standpunt waar zij stonden toen de Kerk werd opgericht. Hiermede willen wij zeggen dat onze Kerk geene herziening behoeft van de dogma's door haar geleerd. Sprekende bijvoorbeeld over de leeringen vervat in het Woord van Wijsheid, verdiept de profeet van thans zich niet in argumenteering omtrent de waarheid der daarin aangeprezen en bevolen levenswijze, maar evenals alle profeten van voorheen hebben gedaan, waar het 's Heeren woord geldt, kondigt hij het slechts aan als een gegeven gebod, de waardevolle inhoud waarvan voor zich

zelve spreekt. Het kan ons vreugde verschaffen te weten dat onze leerstellingen sedert de oprichting niet veranderd zijn, noch verandering behoeven. Dit toch geeft het zekerste bewijs dat de dingen ons geleerd, uit God zijn. Een der grootste getuigenissen tevens is het feit dat deze Kerk, gefondeerd als zij werd in eenen dag van duisternis, bijgeloof en twijfel, zich direct een vasten grond koos, klaar afgebakend en met positieve beweringen aangaande geloof en belijdenis; en ofschoon de grondslaglegger, naar den mensch gesproken, slechts een man was van hoege-naamd geene geleerdheid, — is thans, bijna honderd jaren nadien, aan de leerstellingen nog niets veranderd. Evenals de Godsmannen van ouds staan ook nog heden ten dage de leiders der Kerk pal voor hetzelfde beginsel, en zullen zij op hunne beurt niet toestaan dat iets der Kerk binnendringt wat daar niet behoort.

Als een van de begiuseren in zake leerstelling, is deze Kerk gebaseerd op de zienswijze dat de mensch aan de andere zijde van het graf zijn eigen persoonlijkheid en intelligentie zal blijven bezitten. Beschouw de heerlijke openbaringen gegeven aan den profet Joseph Smith, door den Heer zelve, en vervat in het boek Leer en Verbonden. Hier wordt ons medegedeeld dat Jezus de bezitter is van dezelfde persoonlijkheid, van dezelfde machten en van hetzelfde begrip dat Hij had wjl Hij op aarde was. Met deze bewering willen wij in geen deele te kennen geven dat Jezus een minderwaardig gedeelte van heerlijkheid, glorie en macht zoude bezitten, zooals alles op aarde slechts minderwaardig is, maar dat Zijne persoonlijkheid dezelfde heerlijkheid is blijven bezitten die Hij hier onder de minder gunstige omstandigheden reeds zoo grootsch ten toon wist te spreiden. De openbaringen in het genoemde boek geven hetzelfde aangaande de beginselen des Heeren te kennen als wat Hij persoonlijk zeide toen Hij zich nog te midden der aardbewoners bevond, en in sommige opzichten bevatten ze zelfs meerdere en duidelijker opgaven dan deze. Ook het Woord van Wijsheid, waarvan zoo pas gesproken, geeft hiervan een duidelijk bewijs, wjl in de Schriften, hetzij het Oude of het Nieuwe Testament, of waar ergens anders in heel de wereld, niets te vinden is, wat helderder, duidelijker en klaarder, den wil des Heeren voor de tijdelijke zaligheid van Zijne kinderen te kennen geeft.

Denk verder aan de wondervolle openbaring onder ons bekend onder den naam van „Het Visioen.” Waar is er iets te vinden heerlijker en vollediger dan het begrip wat de Heer Jezus gaf aan het gemoed van den profet Joseph met betrekking tot het leven hierna, en de plaats des menschen er in? Sommigen onzer bekwaamste mannen hebben gezegd, sprekende over zekere passages daarin, dat er in heel de taal niets is wat deze dingen overtreft. Geene verdichting is het, maar werkelijkheid; het beste der werkelijkheid ooit naar voren gebracht, en nogmaals zij het gezegd dat het ons ten bewijze sterkt dat Jezus nog dezelfde per-

soonlijkheid is, en dezelfde intelligentie die Hij was toen Hij nog op aarde leefde, alsmede dat Joseph Smith de waarheid vertelde toen hij zeide dat hij deze kennis van den Heer zelven had erland. Het was trouwens ook niet mogelijk dat de kennis daarvan van eene bron was gekomen mindere waarheid, en minder verstand bevattende dan die waarvan hij beweerde dat het gekomen was.

De wereld verder heeft zich verwonderd over de toevorgadering van Israël van onder de natiën der aarde in deze laatste dagen, en in het zich wederom opnieuw terneder zetten in hun eigen goede land; dit alles is in de laatste jaren begonnen, waar vroegere pogingen dienaangaande gefaald hebben. Hier in deze vroegere woeste wildernis is de groote sleutel te vinden van dit wonder. Waar komt die sleutel van daan? De profeet Joseph verklaart dat Mozes hem verschenen is in den Kirtland Tempel; Mozes de groote leider van het aloude Israël, die eveneens de sleutelen hield van de toevorgadering van het Israël der nieuwere tijden, en hij droeg deze sleutelen, alsmede de kennis daaraan verbonden, over in handen van dezen grooten profeet Joseph Smith. Kunnen wij niet gelooven dat Mozes het bestuur heeft gehad over de bewegingen der Joden van den nieuweren tijd, zoowel als dat hij dat had in aloude dagen, en dat hij als een bevelvoerend genius toezag op de welvaart van de vergaderde Joden, hen leidende in hunne bewegingen? Ook hieruit kan bewijs worden getrokken dat het leven van het hiernamaals, en de persoonlijkheden van hen die gegaan zijn, gelijk zijn aan die van dit leven.

Toen de profeet Joseph verklaarde dat Elia aan hem de sleutelen overbracht van de zaligheid van de levenden en de dooden, ook toen verkondigde hij een wonderbare waarheid. Was Elia de bezitter van dezelfde kennis en intelligentie die hij had tijdens hij op aarde was? Zonder twijfel was hij dat, want de beweging sedert dien geboren in de Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen doet duidelijk zien dat zijne komst niet zonder vrucht is geweest, en het werk, wederkeerig zoo noodzakelijk voor het geluk en de zaligheid der vaders en der kinderen, is op dezelfde leest geschoeid als voorheen.

Wij kunnen ons nog thans verheugen in het bezit te zijn van zulke schitterende waarheden en bewijzen daarvan alsmede van de echtheid der beweringen van den profeet Joseph; en schoon bijna een eeuw is verlopen sedert de Kerk door dit instrument des hemels is opgericht, niettegenstaande dat onderschrijven de Heiligen van de twintigste eeuw nog evenwel dezelfde beginselen en leerstellingen als zij dat deden die bij de oprichting ervan tegenwoordig waren. Dit alles doet ons zien dat de Kerk waarin wij gelooven, Gods kerk is; dat de mannen die onder ons staan als de Godsmannen, in waarheid de orakelen zijn van Hem, ons gegeven om de wegen des lichts ons af te bakenen. Zullen wij naar

hen en hunne wijze raadgevingen luisteren? Wel ons als wij zoo doen, dan zullen hunne woorden voor ons een licht zijn op ons pad, en een lamp voor onzen voet. God helpe ons de dingen ons gepredikt, in toepassing te brengen.

BRIEF VAN PRES. ROSCOE W. EARDLEY.

Om een idee te geven van de laatst gehouden algemeene conferentie te Salt-Lake City, alsmede van de indrukken en gevoelens die onwillekeurig moeten zijn opgekomen in elkeen die met oprechte en ernstige bedoelingen medevergaderd was met de Heiligen bij die plechtige gelegenheid, laten wij hier enkele aanhalingen volgen uit eenen brief, op het hoofdkantoor ontvangen van onzen geliefden ex-president Roscoe W. Eardley.

Br. Eardley schrijft als volgt:

„Wij hebben juist geëindigd, datgene wat velen denken de beste conferentie te zijn geweest in de geschiedenis der Kerk. Moeilijk zou het zijn inderdaad om in een korten brief uitdrukking te geven aan de aandoeningen die ons doortrilden als wij daar terneder zaten, en luisterden naar de verrukkelijke muziek, de uitnemende en geïnspireerde toespraken, en blikten op deze compacte menigte, vergaderd in den grooten Tabernakel, de Assembly-hall, en op het Tempel-vierkant.

Ik geloof dat het overheerschende gevoel in de harten van elkeen blijdschap was, en dankbaarheid. Het verslag, uitgebracht door Pres. Smith, toonde afdoende aan dat het werk tehuis en in den vreemde beide, groeiende is, en voortdurend ontwikkelende. Soms tijds zouden wij het werk bij stooten en rukken vooruit willen zien gaan, maar Gods weg schijnt langzaam en zeker te zijn. De Kerk, begonnen als een kleine zaadkorrel als het ware, heeft zich in een sterken jongen eik ontwikkeld, en evenals de eik slechts langzaam ontwikkeld, maar lang leeft, alzoo is het werk bestemd tot voortdurende ontwikkeling, wat eeuwig zal blijven bestaan.

Zondagnamiddag werd mij eene plaats gegeven op het platform, en kwam ik te zitten aan de linkerzijde van het spreekgestoelte. Het was een overweldigend gezicht neer te zien op de duizenden van menigten, tezamen gedrongen in dat reusachtig auditorium. Elke plaats was in bezit genomen, en iedere vierkante voet van staanruimte bezet. De alhier samengekomenen waren voor een gedeelte mannen en vrouwen, grijs geworden in het werk van den Heer, en als ik mijne oogen richtte op hunne aangezichten, zag ik enkel slechts vrede en voldoening — den zegen van het evangelie, op hun ten einde spoedende jaren. Ook waren daar mannen en vrouwen den zwaren strijd strijdende van thans met betrekking tot het zich in het verre westen alhier een weg te banen

op industrieel en godsdienstig gebied. Knapen waren daar, juist den manbaren leeftijd intredende, en meisjes, met den bloem der jeugd schoon en frisch op hun gelaat, en aan het hoofd van allen stond onzen eerwaardigen president en zijne medegenooten in het apostelschap. Welke macht kon deze allen tezamen brengen en hen stil houden als een speld, gedurende twee lange uren? Wat was het magische koord wat den grijzen veteraan tezamen bond met de uitbundige jeugd; de ijverige, energieke zakenman en het blozend maagdelijn? Daarop is slechts één antwoord. Het was de macht van Jezus Christus, onzen Heer, uitgedrukt in het evangelie wat hersteld is geworden in deze de laatste dagen. Zoo wanneer er iemand is die eene getuigenis behoeft van het feit dat het Mormonisme een sterke, machtige en levende godsdienst is, een sterke kracht ten goede op aarde, dan behoeft hij slechts een onzer conferenties bij te wonen, en een blik te werpen in de duizende intelligente gezichten, en lezen de boodschap geschreven op hun voorkomen.

Als ik in den Tabernakel stond, Zondag, dan dacht ik aan u en uwe medegenooten in den dienst. Elkeen van deze duizend en tienduizend die bij deze gelegenheid tegenwoordig was, was biddende voor u. Sommigen allicht voor u persoonlijk, maar in algemeenen zin, allen aanwezig. Zullen deze gebeden opgaan naar den troon des Allerhoogsten? Zeer zeker, en dan, hoe kunnen wij falen! Hoe kan één enkele zendeling falen! Hij kan het niet zoo wanneer zijn hart gestemd is met den Oneindige, en hij den Heer zoekende is. Een der sprekers zette eene wet uiteen, welke, dunkt mij, elkeen onzer ons heeft op te volgen. „Broederen” zoo zei hij, — „doet niet één ding in uw leven, vertel niet één enkel verhaaltje of een jokkernij waarop ge niet den zegen des Heeren kunt vragen. Mannen vertelt uwe vrouwen niet één enkel ding waarover ge beschaamd zoudt zijn zoo ze dat weer aan anderen over vertelden, en vertel niet aan anderen dingen waarvoor gij uwe vrouwen of dochters zoudt zien blozen.”

Een der sprekers vertelde een verhaaltje wat ik tot besluit hier wensch te herhalen. Het was de geschiedenis van twee emmers. Eén emmer was bevestigd aan het eene eind van een touw, en de andere aan het andere eind. Het touw liep over een rad en naar beneden in een put. Op zekeren dag praatten de emmers met elkaar. De eene zeide, met een glimp van ongenoegen, „O! wat is dit een hard leven. Het doet er niet toe hoeveel water ik opbreng, ik ga altijd ledig weer naar beneden!” De andere emmer zei blijmoedig, „Met mij is het juist andersom. Onverschillig hoe ledig ik ook naar beneden ga, altijd kom ik vol weer de hoogte in.”

Met allerbeste groeten en succes op uw en aller werk,

Uw broeder
 ROSCOE W. EARDLEY.

AFSCHEIDSWOORD.

Tehuis 9 April 1914.

Waarde Broeders en Zusters.

Neem het ons niet kwalijk dat wij niet eerder een afscheidswoord hebben geschreven, maar met het oog op de korte tijd en de drukte, hebben wij het verzuimd, terwijl wij nog in lief Holland waren.

Er zijn zoovelen uwer die wij nog gaarne hadden gezien, maar de omstandigheden lieten dat niet toe. Ik — broeder Jensen — heb vooral hiermede het oog op de gemeente van Delft, alwaar ik gearbeid heb en zulke vriendelijke broeders en zusters heb gevonden.

Wij wenschen de gemeenten te danken waar wij gewerkt hebben, voor de liefde aan ons bewezen door onze dierbare geloofsgenooten.

Wij hopen u allen nogmaals te zien in ons heerlijk Zion waar zich alreeds zoovelen van het Hollandsche volk bevinden.

Op den oceaan hebben wij erg stormachtig weer gehad, maar toch de haven in veiligheid bereikt. Er waren omstreeks 1000 passagiers aan boord en bijna iedereen was zeeziek. Ik zelve was een van de weinigen die totaal onaangestast is gebleven. Br. Fitzgerald daarentegen had erg wat te lijden.

Wat heerlijk om terug te zijn! Wat een voorrecht om een eerlijke zending te hebben volbracht. Amerika was inderdaad Zion voor mij en br. Fitzgerald, en 't was met een gevoel van dankbaarheid en voldoening dat wij de groene valleien, omringd door hooge, majestieuze bergen, weder binnen spoorden. Vele groote lessen zijn ons geleerd geworden door twee en een half jaar in Holland te hebben doorgebracht. Wij kwamen bij onze terugkeer tot de ontdekking dat wij een vaderland hadden. We beseften de gelegenheid weer in de schaduw van het Huis des Heeren te mogen wonen. Wij hebben onze ouders hooger leeren achten en meer leeren liefhebben, ondanks het feit dat wij ook vele vaders en moeders als 't ware opnieuw gemaakt hebben in 't land waar we vertoefden.

Moge den zegen des Heeren op uw aller hoofden bestendig blijven in het eenige zaligmakende geloof wat gij aangenomen hebt. Moogt ge voorspoedig zijn, maar niet zóó voorspoedig dat ge het Evangelie zoudt gaan vergeten; moge het werk in uw midden zich uitbreiden, totdat heel het land ten uwent overtuigd zal worden en bevredigd. Niet vaarwel, maar: tot wederziens.

KEITH. R. JENSEN.
R. D. FITZGERALD.

AANGEKOMEN.

27 April 1914. Te Rotterdam is aangekomen Ouderling Bar Neff Smith. Hem is de Groninger Conferentie aangewezen als arbeidsveld.

HERHAALDE CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Zoals in het vorig nummer bekend gemaakt, zal de Amsterdamsche conferentie gehouden worden op Zondag 10 Mei a. s. Drie vergaderingen zijn vastgesteld, te weten: de morgen- en middagvergadering in de zaal Wittenstraat, terwijl de avondvergadering plaats zal hebben in de zaal „Odeon” Singel. Tijd van samenkomst 10, 2 en 7 uur. Priestervergadering voor de zendingen zal worden gehouden Zaterdag 9 Mei 's morgens 10 uur, terwijl 's avonds 8 uur van denzelfden dag een concert zal worden gegeven. Beide deze bijeenkomsten te houden in de zaal Wittenstraat.

Nog merken we op dat wij in onze vorige aankondiging mededeelden dat de Zondagavondvergadering plaats zou vinden in „het Nut”. Wij waren abusievelijk ingelicht, en hebben hierbij die fout verbeterd.

- CONFERENTIE TE SALT-LAKE-CITY.

De conferentie gehouden te Salt-Lake-City, op den verjaardag der Kerk, 6 April, was vol van verschillende toespraken welke der moeite ruimschoots loonen der vertaling en uitgave, ook in ons tijdschrift. Ruimte om alles op te nemen ontbreekt ons natuurlijk. Voor dit maal hebben wij slechts weergegeven het voornaamste gedeelte van de toespraak van Pres. Joseph F. Smith, terwijl wij ons voorstellen in het volgend nummer nog een en ander uittreksels te geven van wat gezegd is geworden door verschillende van de andere sprekers die mede in de onderscheiden vergaderingen het woord voerden.

INHOUD.

Uittreksel uit een Predikatie Blz. 129	Brief van Pres. Roscoe W. Eardley » 141
Plichtsbef » 133	Afscheidswoord » 143
Nog iets omtrent de Utah-Nederlander » 136	Aangekomen » 143
Ontslagen » 136	Herhaalde conferentie-Aankondiging » 144
Wat zullen wij drinken . . . » 137	Conferentie te Salt-Lake-City » 144
Waar wij begonnen staan wij nog » 138	

Uitgegeven door de Nederl.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel 7 B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr 4.50. Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.